

Zij HEEFT FLAIR

NAAM *Caroline Dusée (30)* RELATIE *geen* WOON-
PLAATS *Amsterdam* BAAN *cultureel en medisch*
antropoloog en voorzitter stichting Victor Dusée

"Tijdens een skivakantie elf jaar geleden werd ik van de piste geroepen. Of we onmiddellijk naar huis wilden bellen. Ik voelde meteen dat het mis was. Het was mijn broer Victor, vertelde een vriendin van mijn moeder. Verongelukt. Verdwaasd zat ik in de sneeuw, ik heb geschreeuwd. De terugreis was vreselijk. Ik wilde thuis zijn, maar ik was ook bang; thuis zou Victors dood werkelijkheid worden. Victor was twintig, studeerde net een jaar en was reislustig. Hij had verschillende ontwikkelingslanden bezocht en vertelde vaak over het grote verschil tussen arm en rijk in Zuid-Amerika. Na zijn dood wilde ik iets met zijn gevoel voor onrecht doen. Zo kon ik het verdriet rond Victors auto-ongeluk omzetten in iets moois. In het begin was dat vooral een gevoel. Eerst had ik tijd nodig om de dood van Victor te verwerken. De ergste pijn kwam het eerste jaar. Maar ook nu nog - elf jaar later - word ik weleens overvallen door verdriet en gemis.

Tijdens mijn studie antropologie besloot ik mijn idee écht uit te voeren: ik startte de stichting Victor Dusée voor scholing en gezondheidszorg voor kansarme kinderen en vrouwen in ontwikkelingslanden. Als antropoloog kon ik inhoudelijk iets betekenen voor de organisatie en wist ik hoe ik contacten kon opbouwen in Latijns-Amerika. In 2006 heb ik het eerste project afgerond: de opening van een kleuterschool en een basisschool in Peru. Victors naam stond op de gevel. Dat gaf me een warm gevoel: het was net of Victor erbij was. Op dit moment ben ik bezig met een project tegen huiselijk geweld in Ecuador.

Voor de stichting en ook voor mijn werk als antropoloog reis ik veel. Ik heb sterk het gevoel dat Victor altijd met me mee reist. In gedachten vraag ik hem weleens om hulp. Als ik dan ineens een ingeving krijg, heb ik het gevoel dat hij me iets inluistert. Ik ben weleens bang dat ik het toch niet goed doe. Maar zodra ik brieven van kinderen uit Ecuador krijg, weet ik: Victor is zeker trots!"

'HET VERDRIET
ROND DE
DOOD VAN
MIJN BROER
WILDE IK
OMZETTEN IN
IETS MOOIS'